

GOTHARD

Milí čtenáři, i když se možná někdy vědomě chováme jako pštroši, o nichž se říká, že strkají hlavu do písku a myslí si, že je nikdo nevidí, před odpověďmi na nejdůležitější životní otázky neunikneme. Bude to Bůh, který se nás bude jednou ptát, co jsme na zemi během času, který nám zde byl dán, dělali. Stejně jako, zda jsme náhodou neutíkali před tím, co jsme dělat měli, a nedělali jsme to. Proto se při každém vyznání viny na začátku mše svaté připomíná, že proviněním vůči Bohu není pouze to, že hřešíme myšlením, slovy a skutky, ale i tím, že nekonáme, co máme konat.

Právě pro tuto určitou pasivitu (občas alibisticky ukrytou pod rouškou introverze) poslední dobou probublává na povrch tolik zla. Ptáme-li se někdy, proč je kolem nás tolik zla a proč je tak agresivní, odpověď je v podstatě velmi jednoduchá. Protože zlo je aktivní. Kumulovaný tlak nezůstane nikdy pod povrchem, ale čeká na vhodné podmínky, aby vybuchl a dostal se na povrch. Chlácholit se v čase, kdy se nic hrozného neděje, že je všechno v pořádku anebo že zlo vždycky bylo a bude, je jako zůstat v domě, jemuž bezpečně hrozí zřícení, ale protože ještě stojí, není proč se stěhovat.

Zlo je tedy ze své podstaty aktivní a šíří se. Spoléhát se na to, že se zastaví silovými prostředky, je velkou naivitou. Z vnějšího úhlu pohledu totiž sice jde o boj dvou světů, nicméně každý tlak vyvolává protitlak, a pokud se ten, jenž je v našich očích zlý, pouze opět zatlačí pod povrch, ale nezanikne, i podle evangelia, po čase se vrátí ještě silnější a obsadí i ty prostory ve světě, kde jsme jej nejméně očekávali.

Co tedy dělat? Řešení existuje, ale není jednoduché. Je jako úzká a namáhavá Ježíšova cesta. Cesta vědomého a aktivního zapojení

se do tvoření jiného světa a lepší komunity. Církev má tak i v dnešní době jedinečnou šanci pomoci zlepšit svět. Zevnitř, od sebe. Nikoli jako perfektně a v dějinách často okázale vystupující systémová organizace, ale jako lid, formovaný Bohem.

Požehnání (nebo chceme-li blahoslavenství) jasně a jednoznačně Ježíš slibuje pouze těm, kteří budou pokoj tvořit, nikoli těm, kteří ho budou očekávat, chtít a podporovat. Tvorba je proces aktivní a Ježíš nám k tomu dává jak prostředky, tak i materiál, jakož i kolegy, s nimiž se můžeme pustit do práce. Ano, je potřebné přijmout i to, že jistou dobu budou dobré a výhodné posty ve firmách a zaměstnáních přebírat jiní, dravější, sobečtější a možná i nemorální jedinci. Historie ukazuje, že zlo se poráží postupně, trpělivě a dlouhodobě. Dobro v podobě vzájemné úcty, slušnosti, ochoty, důvěry a obětavosti, kterou očekáváme od jiných, se nejdříve musí vrátit do nás samotných. Nesmíme se přizpůsobovat, jakkoli to bude náročné zejména v rodinách s dětmi, které díky nám budou formované Ježíšovými ideály anebo deformované okolním světem, ale věřit, že máme úkol zůstat kvasem, jenž změní postupně vše kolem nás. Přibývali i v naší zemi, v našem domě (až se bojím napsat, že i v naší církvi) zlo, násilí a špatné vztahy, je to jednoznačně důsledek toho, že je špatný kvas. Kvas zhynul, sůl přestala být slaná a je pro ni pouze jeden biblický úděl: je k ničemu a vyhodí se.

Nebudeme-li se nechávat Ježíšem formovat (a tato formace je celoživotní), pak je velká pravděpodobnost, že nás bude deformovat svět anebo naše vlastní ego. Deformaci nezabrání ani uniformace ve smyslu stejných křížů, kostelů a jednoho náboženství pro všechny (ve smyslu: kdyby byli všichni katolíci, toto by se nedělo).

Protože nechci být pesimista, stále nalézám důvod něco dělat pro druhé, pro svět, pro farnost... Jen tak, bez nároku na peníze. Pouze proto, že je to tak správné a chtěl bych tím nakazit i druhé. Díky za to, že věříte tomu, že právě toto je Ježíšova cesta. Cesta, jak pracovat na porážce zla. Nebo dokonce i Zla s velkým písmenem Z.

P. Milos

Milí farníci, jak jsem již dříve zmiňoval, o první květnové sobotě jsme spolu s dalšími čtyřmi bratry byli přijati mezi kandidáty jáhenského a kněžského svěcení. Tento krátký obřad proběhl, jak je zvykem, v rámci poutní mše svaté na Svaté Hoře u Příbrami, kam jsme ráno doputovali spolu se skupinou mladých poutníků, kteří sami rozvažují nad svým životním povoláním – ať už k rodinnému, duchovnímu nebo i jinému způsobu života. K tomu jim sloužil i připravený program v rámci kterého jsme se mohli neformálně pobavit, ale také

se spolu zamýšlet a modlit se soustředěně k tématu osobního povolání. Bylo milé a povzbuzující vidět mladší lidi, kteří se nebojí klást si náročné životní otázky. Minimálně stejně tak milý a povzbuzivý pro mě pak byl čas po poutní mši svaté, který jsem mohl strávit se svými přáteli.

Osobně teď prožívám nabitě, ale spokojené období bez výrazných výkyvů, nicméně jedna velká změna mě a potažmo naši rodinu čeká. V nedávné době jsme jihovýchodně od Prahy zakoupili nemovitost, kam se během léta budeme spolu s mámou stěhovat. Protože času, který během roku my seminaristé trávíme doma, není mnoho, rozhodl jsem se jej ve zbývajících letech své formace trávit plně na novém místě a v tamní farnosti, kterou spravuje otec Miroslav Auxt, kterého jistě řada z vás dobře zná ze Žižkova nebo díky jiným příležitostem; například nedávné přednášce v Bubenči.

Nicméně v nejbližší době přede mnou stojí závěr formačního roku, zkuškové období a praxe. Těším se na čas, který budu moci strávit také spolu s vámi.

Jakub

Na svých cestách za synem si s Gothardem v ruce i v srdci vzpomněl jeden z našich blízkých farníků:

S Gothardem na cestách, po stopách sv. Damiána. Srdečný pozdrav z havajského putování vsetkým spolufarníkom posíela Palo Ligas.

Poselství

Jako z většiny zemí, za jejichž mír a pokojné soužití obyvatel se modlíme, přišlo poděkování a pozdrav i z dalekého afrického Gabonu:

Dobrý den a požehnanou postní dobu vám všem. Děkuji za vaši angažovanost a zájem o dílo evangelizace, zejména za modlitby za naši zemi, za Gabon, který to tolik potřebuje. Jak asi víte, 30. srpna loňského roku došlo v Gabonu ke státnímu převratu, který vynesl do čela země generála Brice Clautaire Oliguiho. Přestože nedošlo ke krveprolití, lidé i nadále žijí v hrozném bídě, a to v zemi, které Bůh dal vše, co se týče přírodního bohatství, jímž naše země oplývá. Modlete se prosím za obrácení našich politických představitelů, aby při svém řízení hledali společné dobro. Prosím, modlete se také za rodiny, zejména za mladé lidi, v této době, kdy se celý svět nachází v morální krizi. Prosím, modlete se za nová povolání, aby Pán vždy posílal dělníky na svou zemi. Ujišťuji vás o své modlitbě a požehnání i já: kéž Pán hojně žehná vaší práci, vašim rodinám a kéž naplní touhu vašeho srdce.

*biskup Jean Vincent ONDO, biskup v Oyem
a předseda biskupské konference Gabonu*

Na jeho dopis navázal rektor semináře sv. Kisita, nacházejícího se v misijní oblasti, který je financován pouze z darů ze zahraničí.

Dobrý den, otče! Jsme rádi, že se můžeme povzbudit vašim svědectvím modlitby za mír a bezpečnost ve světě, a zvláště za Gabon, a to v měsíci květnu, zasvěceném Panně Marii. Ujišťuji Vás, že se tento měsíc budeme také modlit za Vás, aby Pán požehnal Vaše úsilí. Seminář svatého Kisita je formačním domem, který přijímá mladé lidi, kteří chtějí odpovědět na Pánovo volání a vydat se na cestu kněžství. V letošním roce přijímáme 72 mladých lidí. Je to vzrušující a vznešené poslání, které však také vyžaduje mnoho obětí. Jsme odkázáni na štědrost dobrodinců, aby nás finančně a duchovně podpořili. Zatím nemáme žádné počítače a chybí nám i základní knihovna. Všechny výdaje můžeme plánovat pouze v závislosti na zdrojích, kterými jsou naši dárci. Kéž každému z vás Bůh žehná!

*otec Jean Francois EDOU ESSONO,
rektor semináře svatého Kisita*

Právě na tento seminář jsme přispívali svým misijním darem v průběhu měsíce května.

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

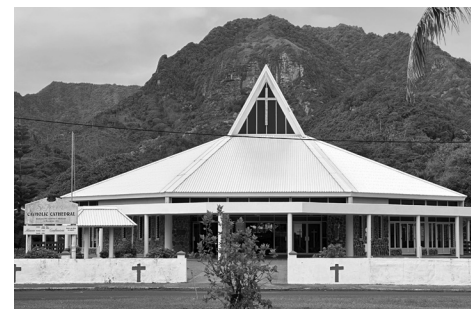
Cookovy ostrovy

3. června 2024 – 30. června 2024

Při poznávání zemí, za které se postupně od ledna 2020 modlíme, jsme zatím nenarazili na mnoho zemí, které by o sobě mohly říci, že to v nich vypadá jako v pozemském ráji. A tím není myšleno pouze přírodní bohatství či historické klenoty, ale především atmosféra, kterou vytváří soužití místního obyvatelstva. Dle dostupných informací se však zdá, že jsme se tentokrát do jedné takové země dostali. Nachází se v Pacifiku a v rohu své vlajky má anglický Union Jack. Jde o patnáct ostrovů, které nesou název Cookovy ostrovy.

Status tohoto svrchovaného státu je poměrně složitý. Od roku 1888 bylo toto území sice vzato pod protektorát britské koruny, nicméně už roku 1901 bylo přidruženo k Novému Zélandu. Ten v roce 1907 vyhlásil nezávislost na Spojeném království, čímž se „nezávislími“ staly i Cookovy ostrovy, avšak přidruženy k Novému Zélandu zůstaly až do roku 1965, kdy byla přijata nová ústava, zaručující jednostranné právo obyvatel Cookových ostrovů vyhlásit úplnou nezávislost. Pouhých 15 tisíc obyvatel však není schopno vlastní armády ani vlastního zahraničního obchodu, lze tedy předpokládat, že propojení s Novým Zélandem zejména v oblasti bezpečnosti a obrany ještě nějakou dobu přetrvá.

Hlavní město Avarua na největším ostrově Rarotonga jsou vlastně čtyři souběžné uličky s jediným kruhovým objezdem, dvěma supermarkety a klenotnictvím s exotickými černými perlami pro turisty. Místní se znají jako na moravské vesnici, a pokud se cizinec chová přívětivě a přináší jim peníze a pozornost, nečiní jim problém s křesťanskou pohostinností pozvat ho k sobě domů. A když se naučí maorský pozdrav Kia Orana, dostane na uvítanou kolem krku věnec sladce vonících květů lei. Mimochodem, zmíněný pozdrav je nejčastější opakovanou frází od rána do večera

a za jakýchkoli okolností, dokonce jej najdeme i na registračních značkách tamních automobilů. Ty jsou však pouze na dvou největších z patnácti ostrovů, ostatní jsou tak maličké, že na nich většinou trvale žije pouze několik desítek obyvatel, a jejich topografie je pokaždé téměř identická: chomáč tropického lesa na vrcholku kopce, kolem něhož jsou bělostné liduprázdné pláže. Na některých z nich je pro turisty připravena malá ubytovna na přespání, na ostrově One Food funguje dokonce i pošta s vlastním razítkem.

Na druhém největším ostrově Aitutaki funguje nejstarší kostel z roku 1821, kde se při mších bubnuje, tančí a zpívá, takže v neděli bývá pro návštěvníky Cookových ostrovů jednou z největších atrakcí.

Jaký název pro svou vlast zvolí místní obyvatelé, zatím není známo. Jedním z kandidátů (sešlo se 64 návrhů) je i Raroatua, neboli Stojíme před Bohem.

Večer věnovaný Cookovým ostrovům

3. června 2024:

17:30 mše svatá s úmyslem za Cookovy ostrovy, 18:15 prezentace základních informací (Kryštof Vondráček), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavěk)

Každý rok se ptám, co v pastoraci, jak jsem ji znal předchozí období, stále význam má, a co naopak již ztrácí na efektivitě. Nelze přehlížet skutečnost, že tištěná média se postupně vytrácejí z pultů a lidé povětšinou čtou vše pouze v elektronické podobě. Týká se to i tiskovin v kostele, o něž zájem za posledních deset let rapidně poklesl až téměř na nulu. Bedlivě tedy sleduji, zda se tento trend dotkne i našeho farního časopisu. Je pravdou, že nám počet výtisků rovněž klesl o několik stovek kusů, nicméně se stále dvě stovky rozeberou. Takže vydávat farní měsíčník stále má význam. Jen je nutné, aby měl nejen zajímavý obsah, ale i přitažlivou fazonu. A právě o tu grafickou podobu se po Františkovi Štormovi letos začali starat Adrian JANSA a Petra KALOUSKOVÁ.

Moje cesta ke Gothardu vedla přes hledače, když ještě P. Szabo působil na Žižkově. Bude tomu 15 let. Mojí motivací byla touha dozvědět se více o křesťanství. Vždy jsem měl pocit, že jsem duchovně založený člověk, být bez vazby na jakoukoliv církev. Otec Szabo mě tenkrát oslovil svým vytríbeným projevem. Uvědomuji si, že naše dnešní společnost stojí na křesťanských hodnotách a že církev měla zásadní význam v utváření naší kulturní identity. Praktikujícím katolíkem jsem se však nestal a zůstávám tak zvědavým hledačem dodnes.

Tenhle medailonek ale není jen o mně. Chtěl bych vám také představit svoji snoubenku Petru. Oba jsme grafičtí designéři. Vystudovali jsme vizuální komunikaci a oba pracujeme pro obchodní firmy, veřejné instituce nebo třeba neziskové organizace i jednotlivce. Pomáháme jim definovat, kdo jsou, jaký je důvod jejich existence, co nabízí za služby nebo produkty a jak to celé odvyprávět tak, aby to oslovilo jejich publikum. Na těchto základech pak navrhujeme odpovídající grafické ztvárnění, které dané hodnoty a cíle vyjadřuje.

V praxi se můžete setkat s termíny, jako jsou branding nebo vizuální identita, konkrétním výstupem pak může být logo, plakát, webová stránka nebo třeba městské radniční listy.

Oba jsme volnožoci. Pracujeme sami na sebe. S klienty komunikujeme převážně online a k práci nám stačí notebook a naše know-how. Zajímá nás, jak se žije jinde ve světě, a díky tomu, že nejsme vázáni na pracovní místo, využíváme naši svobody k cestování. Na práci na dálku je skvělé, že každý den může být jiný a i obyčejná procházka nebo krátký výlet po pracovní době může být zážitkem. Loni jsme takto strávili jaro v jihovýchodní Asii, rok předtím na Kanárských ostrovech a tenhle článek píšeme z Bruselu.

Čím více poznáváme svět, tím více poznáváme i sami sebe. Spoustu věcí totiž děláme automaticky, aniž bychom o nich přemýšleli. Když pak vidíme, že jinde dělají věci jinak, teprve pak si uvědomíme, jak je děláme my. I proto rádi v kostele pravidelně navštěvujeme cyklus přednášek „Modlitba za svět“. Mnohovrstevnatý pohled na země, o kterých jsme leckdy nikdy neslyšeli, je vždy velmi obohacující. Často odcházíme s pocitem vděčnosti za to, v jak krásné a bezpečné zemi žijeme.

Když jsme s Petrou začali uvažovat o svatbě, shodli jsme se, že nám bude záležet na tom, kdo nás oddá. Z duchovních průvodců je nám P. Szabo hodnotově nejbližší, a proto jsme ho požádali o předsvatební přípravu, kterou jsme společně loni absolvovali. Nyní vyhlížíme vhodný svatební termín.

No a jak jsme se ocitli v medailonku? Tento rok pro vás zpracováváme grafickou podobu časopisu, který právě teď držíte v ruce.

Zdraví, Adrian a Petra

Milí čtenáři, pomalu nastává čas prázdnin, čas dovolených a čas žní. Zkrátka řečeno čas, kdy budeme odpočívat a nabírat sílu k přípravě, prezentaci a realizaci nových nápadů a v neposlední řadě také k dotažení slíbených a nedotažených projektů. V tomto a následujících dvou číslech vám představíme prázdninovou rubriku s názvem: „Co dělat, když...“. Její první díl se bude věnovat problematice zranění v zahraničí.

Co dělat, když v zahraničí dojde ke zranění?

V první řadě je nezbytné nepodcenit přípravu. Zajímát by nás měla specifika nejen cílové destinace, ale i těch lokalit, přes které do cíle cestujeme, zejména v případě cesty automobilem, motocyklem, vlakem a autobusem. Dále se zajímejme o cestovní pojištění, asistenční linku pojišťovny a cestovní lékárníčku s léky. Pojištění rozhodně nepodceňujeme, může nám ušetřit spoustu peněz, protože lékařská péče je v zahraničí někdy o dost dražší. Cestovní pojištění zřizujeme s ohledem na aktuální zdravotní stav, cílovou destinaci a náplň dovolené. Prověříme si, že všechny aktivity, které plánujeme, sjednané pojištění kryje. Například surfování není zahrnuto v běžném pojištění a je potřeba pojištění navýšit. Důležité je i pojištění odpovědnosti, kdy pojišťovna kryje i nehody a škody, které jsme zavinili někomu jinému. Pokud při pobytu v zahraničí dojde k onemocnění či úrazu a bude nutné vyhledat lékařskou pomoc, pokud to situace umožní, kontaktujeme asistenční službu pojišťovny, u které máte uzavřeno cestovní pojištění.

Asistenční karta s kontakty je vždy součástí smlouvy a měli byste ji mít s sebou v peněžence/v telefonu. Ne vždy vás ošetří bez nutnosti zaplatit na místě. Je lepší mít raději finanční rezervu. Pečlivě uschováváme všechny lékařské zprávy i účty za ošetření. Po návratu do ČR dokumenty předložíme pojišťovně.

Co dělat, když dojde ke zranění bez cestovního pojištění?

Pokud jste sice v zahraničí, ale stále v rámci Evropy, můžete se alespoň částečně spolehnout na váš Evropský průkaz zdravotního pojištění (EHIC), malou modrou kartičku, kterou předkládáte u lékařů v ČR. Tuto kartičku byste správně měli vždy nosit u sebe. Pokud ji máte, opravňuje vás k využívání lékařské péče v takové podobě, v jaké na ni mají nárok obyvatelé daného státu. Díky kartičce pojištěnce jste v dané zemi ve stejném postavení jako místní. Jinými slovy – co oni neplatí, vy také neplatíte. Co oni platí, platíte i vy.

Co ovlivňuje cenu cestovního pojištění

místo pobytu

typ cesty

výše pojistných limitů

rozsah krytých škod

Přejeme vám, abyste letní období prožili v klidu a bez nutnosti využití uvedených informací!

František a Anežka

5. června 2024

201. ZPĚTNÝ POHLED: K HRANICÍM ZEMĚ*Deuteronomium, kap. 1*

Na utváření definitivní podoby poslední, páté knihy židovské Tóry se podílela nejen zkušenost doprovázení Hospodinem během putování z Egypta ke Kanaánu, ale i během nuceného opuštění země v babylonském vyhnanství. Poslední redakce této knihy sahá právě do doby, kdy se Židé vraceli nejen zpět do své vlasti, ale i k pramenům své víry. Neodkladným úkolem celého lidu je opětovná rekonstrukce svého vztahu k Bohu. Nejde tedy jen o zopakování toho, co již bylo řečeno v minulých knihách, ale o ustavičné zpřítomnění událostí, které se staly osudovými jak pro Židy, tak jejich prostřednictvím i pro nás křesťany.

12. června 2024

202. ZPĚTNÝ POHLED: PROCHÁZENÍ NEPŘÁTELSKÝM ÚZEMÍM*Deuteronomium, kap. 2*

První část knihy Deuteronomium je psána jako dlouhá celistvá Mojžíšova řeč. Lid si musí ustavičně připomínat nezměněné a nezfalšované Boží Slovo a takto ho mohl člověku tlumočit pouze ten, koho k tomu pověřil sám Bůh, když mu dal milost reprezentovat ho na zemi výjimečným způsobem. Proto Židé kladou vše, co obsahuje jejich Zákon, tedy prvních pět biblických knih, do autorské školy samotného Mojžíše. V Deuteronomiu nejde o otrocké převyprávění knih Exodus, Leviticus a Numeri, proto se některé detaily vynechávají, a naopak, zmiňují se jiné, které lid uchovával po celou dobu až doteď ve svém ústním podání.

19. června 2024

203. ZPĚTNÝ POHLED: OSÍDLENÍ ZAJORDÁNÍ*Deuteronomium, kap. 2*

Když se z Babylonu vrátili přeživší Židé, bylo to pouhé torzo původních dvanácti kmenů. Dokonce se jim už nepodaří ani obsadit vše, co před odvláčením do zajetí obývali. Jejich zemi mezitím obsadily jiné kočovné kmeny a jejich členové se smíchali s pozůstatky Židů, kteří nebyli odvláčeni. Tito měli svou Bibli, kterou sepsali podle toho, jak si ji pamatovali a jak ji tlumočili dalším generacím. Takto vznikli Samaritáni neboli Samařané, jimiž Židé pak pochopitelně pohrdali a nemíchali se s nimi. Pravou a jedinou Bibli měli přeci oni, stejně jako si pouze oni udrželi pravou bohoslužbu. Židovské kmeny, které kdysi obsadily Zajordání, se již nikdy do tohoto území nevrátily a jejich osud zanikl v nedohlednu.

26. června 2024

204. SOUHRNNÝ POHLED NA VYHLAŠOVANÝ ZÁKON*Deuteronomium, kap. 2*

Centrálním bodem židovské zbožnosti, a to jak rituální, tak praktické v obyčejném životě, byla a je věrnost Zákonu. Ten není dílem lidským, ale přímo Božím. Proto se nesmí ztratit a nesmí zůstat zapomenutý. Ze všech deseti vět, známých jako Desatero, se postupně rozvine podrobný popis rubrik a norem, které má zachovat nejen příslušník kněžské třídy, ale každý, kdo přežil. Už nikdy se nesmí stát, aby Židé ztratili Bohem zaslíbenou zemi, už nikdy se nesmí stát, aby zapomněli dodržovat cokoli, co jim bylo na hoře Sinaj zjeveno. Kniha Deuteronomium se tak stane v synagogách nejčtenější i nejvíce vysvětlovanou knihou Tóry.

Když kněz dozpívá (pouze výjimečně by měl recitovat) prefaci, tedy chvalozpěv na Boha a jeho zázračné skutky kdysi i dnes a všichni přítomní spolu s ním zpívají *Sanctus*, tedy Svátý, svátý, svátý, následuje tzv. eucharistická modlitba, neboli Velké díkyvdání, v jiných katolických tradicích tradičně nazývaná anafora. Právě do této části mše jsou vložena i slova proměňování, kterými se chléb a víno znovu a znovu stávají Ježíšovým obětovaným tělem a krví.

Nejstarší dochovaná anafora v latinské liturgii, tedy v té, kterou známe z římskokatolických kostelů, je tzv. římský kánon. Ze všech současných mešních modliteb je nejdelší a nejvíce v ní vyniká, s kým má být církev v jednotě: jde jak o ty, kteří jsou propojeni spolu s námi na mši, tak i o ty, s nimiž se můžeme propojit v duchu, jakož i ty, kteří jsou již po smrti, ať už se jedná o svaté, anebo zemřelé, o nichž tuto jistotu zatím nemáme.

Nové eucharistické modlitby, vytvořené druhým vatikánským koncilem, jsou stručnější, srozumitelnější, ale někdy také postrádají onu vznešenost, jejíž prvky by liturgie bezesporu měla mít. Právě proto je tolik důležité, aby tuto vznešenost mohli vnímat všichni přítomní skrze kněze, jenž tuto modlitbu přednáší, a ještě víc tehdy, když ji přednáší vícero kněží u oltáře. Zmíněné vznešenosti se nedosáhne pouze tím, že se vystřídají dva, tři nebo čtyři řečníci, ale i tím, jak tato slova přednesou a zda si vůbec při tom uvědomí, že je mají říkat tak, aby je lidé slyšeli. Tristní zkušeností mnoha koncebrovaných mší je ta, když duchovní (a bohužel nejednou jde i o biskupy) nepočká

ani na podaný mikrofon, ani sám neudělá aktivně nic proto, aby se k mikrofonu dostal. Právě proto jsou tolik důležité normy, které jsou určeny pro mše, na nichž je přítomno více kněží. A proto jim mají rozumět jako oni, tak lidé, kteří jsou na mši přítomni.

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu:**Přednes eucharistické modlitby
Čtvrtá eucharistická modlitba**

232. Ve čtvrté eucharistické modlitbě od *Děkujeme ti až do všechno naplňuje a posvěcuje* pronáší pouze hlavní celebrant s rozpjatýma rukama.

233. Od *Proto tě, Otče až do Shlédni, dobrotivý Otče* pronášejí všichni koncebranti všechno společně takto:

- Proto tě, Otče* s rukama vztaženými k darům;
- Když přišla hodina a Také vzal kalich se sepjatýma rukama;*
- slova *Páně*, pokud se to zdá vhodné, pronášejí s pravou rukou vztaženou k chlebu a kalichu; při ostenzi pohlížejí na hostii a kalich a potom se hluboce ukloní;
- Proto konáme a Shlédni, dobrotivý Otče* s rozpjatýma rukama.

234. *Prosby A ještě, Bože, prosíme a A nám všem* je vhodné svěřit někomu z koncebrantů; ten je přednáší sám nahlas a s rozpjatýma rukama.

235. Při přednesu dalších eucharistických modliteb schválených Apoštolským stolcem ať se dodržují normy stanovené pro každou z nich.

236. Závěrečnou doxologii eucharistické modlitby pronáší pouze hlavní celebrující kněz, případně spolu s ostatními koncebranty, nikoli však věřící.

Pamětihodné události v roce 1845
Velká voda v Praze L.P. 1845 a další události
 (pokračování)

str. 79 – slp. 2

Veleslavní páni čestí stavové pak po delší čas podpovali poddané Nejvyššího purkrabství ve vsi Velkých Holešovicích potravinami a peněžními zálohami a činili vše možné, aby ti obyvatelé, kteří na svých staveních a bytech utrpěli škodu, mohli své domy opravit a znovu je uvést do obyvatelného stavu.

Věru značná byla suma peněz, která byla povolena a poukázána veleslavním královským zemským výborem ve prospěch tohoto fondu.

str. 80 – slp. 1

17. března byla veleslavním královským stavovským zemským výborem uvolněna částka 60 zl. konvenční měny na pořízení nových skříní v sakristii farního kostela v Předním Ovenci, do nichž byly vhodně uloženy kostelní předměty. Ty nyní plně vyhovují svému účelu.

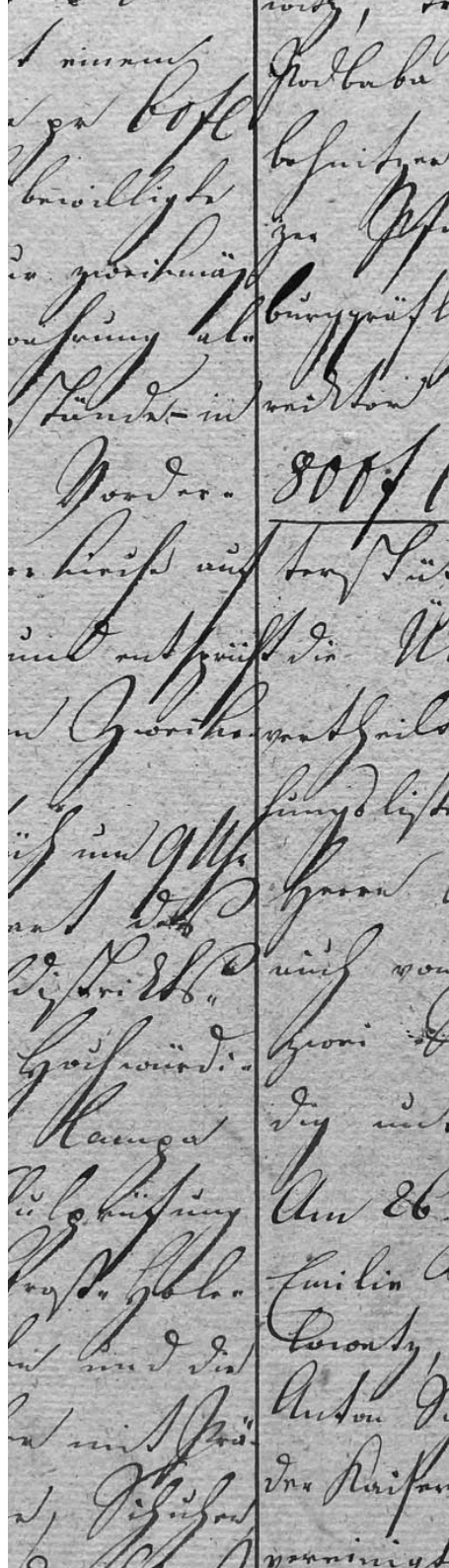
15. března ráno o 9. hodině se konala za přítomnosti p. t. okresního školního inspektora pana Františka Lampy zkouška školáků z Ovence a Velkých Holešovic. Nejlepší žáci byli odměněni různými cenami, papíry na psaní, botami, stříbrnými medailemi a osvědčeními o plí.

str. 80 – slp. 2

26. května o 3. hodině odpolední rozdělil ředitel úřadu Nejvyššího purkrabství pan Matěj Doležel za přítomnosti farářů z Bohnic a Předního Ovence mezi nejpotřebnější obyvatele obcí Velké Holešovice, Troja, Podhoří a Podbaba 800 zl. konvenční měny z podpůrného fondu pro oběti záplav. Příslušná distribuční listina byla vlastnoručně podepsána jak výše uvedeným přednostou úřadu, tak oběma duchovními pastýři.

26. června darovala paní Emilie Mildeová, rozená Šalovcová, dcera zesnulého pana Antonína Šalovce, majitele Císařského mlýna a s ním spojené strojní papírny, toho času choť obchodníka z Vratislavi v pruském Slezsku, dva oltářní polštáře zhotovené s velkou péčí a zručností a opatřené kovovými dekoracemi – přinejmenším v ceně 24 zlatých konvenční měny.

foto: Mgr. Štěpán Duhán
transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Je v Česku bezpečno? / 2. 6. 2024

Nedávný atentát na slovenského premiéra Roberta Fica ještě více vyvolal otázky, které si i v Česku klademe už od prosince loňského roku, kdy mladý student filozofické fakulty vystřelil 14 lidí včetně pedagogů. Nečekaná událost otrásla celou Českou republikou a je na místě se ptát, zda je stále v naší vlasti bezpečno. Na bubeneckou faru přijde mimořádný host generál Tomáš Kubík, jenž šéfuje nejen oddělení služby kriminální policie a vyšetřování, ale je i náměstkem policejního prezidenta. Na besedu je omezený přístup, nejste-li přihlášení, v případě zájmu je nutné si předem ověřit volné místo (farnost.bubenecc@gmail.com).

Deskové hry / 2. 6. 2024

Mnohé deskové a stolní hry jsou notoricky známé jak dětem, tak jejich rodičům a prarodičům, protože jsme je hráli s celou rodinou. Poslední roky však přibyla celá řada novinek, které jsou nejen náročné na pochopení, ale i na rodinné peněženky. Přitom se o nich mezi dětmi i jejich rodiči hodně mluví. V rámci Dne dětí si můžete přijít celá rodina na faru zahrát hry jako Krycí jména, Quirkle, Dixit, Memoarr a mnohé další. Odpoledne s deskovými hry začíná hned po obědě ve 13:30 a končí v 17 h. Zahrát si může opravdu každý: děti to bude bavit a dospělí se velmi snadno stanou opět dětmi.

Noc kostelů / 7. 6. 2024

Již v 16. ročníku této ekumenické akce opět většinu křesťanských sborů a katolických farností otevírá své svatostánky, aby přiblížila jak tyto prostory, tak i svou vlastní identitu všem, kteří by se jinak do kostelů nepodívali. Beze strachu mohou během této noci do nich vstoupit pokřtění i nepokřtění, katolíci i jinověrci. Náš kostel sv. Gotharda není výjimkou a po mši svaté, kterou otec Miloš slouží v 17:30, si mohou návštěvníci z úst Josefa Datla vyslechnout výklad k dějinám i interiéru kostela, poté se zaposlouchat do tónů skladeb v podání chrámového sboru pod

vedením Ondřeje Fajstavra a na závěr místní regenschori Martin Bureš všem zájemcům něco řekne o svatogothardských varhanách.

První svaté přijímání / 9. 6. 2024

I když to letos vypadalo, že nebude dostatek dětí, jejichž rodiče by chtěli, aby se připravily k prvnímu přijetí svátosti smíření i eucharistie, nakonec se na faře od září 2023 s panem farářem setkávali Sára a Vojtěch. Sáře je osm, Vojtěchovi třináct let, přesto nebyl problém najít společnou řeč a vysvětlit si nejen obsah přijímaných svátostí, ale i toho, co po nás křesťanech Bůh požaduje. Proto den před prvním svatým přijímáním oba přistoupí i k první svatě zpovědi a doprovázet je budou také jejich sourozenci. V neděli pak už celou slavnost může prožívat nejen jejich nejbližší rodina, ale my všichni, kteří si říkáme bratři a sestry v Kristu. Aby se ani tyto děti jednou neztratily a věděly, že mají nejen svého pana faráře, ale i své spolufarňky.

Návštěva Muzea literatury / 13. 6. 2024

Nedaleko bubeneckého kostela stojí jedna z Petschkových vil, tedy výstavných domů, které vlastnila pražská židovská rodina bankéřů, kteří stihli utéct před holokaustem těsně před vypuknutím války. Až do roku 2022 tato budova chátrala, ve zmíněném roce jej opravilo Muzeum literatury a my se můžeme do něj společně podívat. I tato prohlídka má omezenou kapacitu a je potřebné se předem přihlásit nebo se poptat, zda jsou ještě volná či uvolněná místa (farnost.bubenecc@gmail.com).

Ochutnávka mešního vína / 16. 6. 2024

Večer na kostelní zahradě, kterým nově zahájujeme léto. Pár hodin nenuceného povídání, okořeněného nejen výkladem o historii výroby mešních vin, ale i o ochutnávku několika vybraných druhů. Nejde o popíjení, ale o degustaci. Nejde o víno samotné, ale o nás, kteří se v Bubenči rádi setkáváme. Ochutnávka začíná společně v 18 hodin.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý 17:00
matky s dětmi	středa 9:00
biblický večer	středa 18:15
coworking	pátek 9:00
modlitba nešpor	pátek 17:00

AKCE MĚSÍCE ČERVNA 2024

1. 6. úklid kostela (8:00)
2. 6. deskové hry (13:30)
2. 6. Je v Česku bezpečně? (18:00)
3. 6. Modlitba za Cookovy ostrovy (18:15)
7. 6. slavnost Nejsvětějšího Srdce (17:30)
7. 6. Noc kostelů (18:30)
9. 6. první svaté přijímání (10:30)
11. 6. příprava na společný život III. (18:30)
13. 6. návštěva Muzea literatury (16:45)
16. 6. ochutnávka mešního vína (18:00)
18. 6. setkání žalmistů (18:30)
23. 6. křest Mikuláš Vítek (10:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100 Kč. Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800 (Česká spořitelna).

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

Běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

Oprava elektřiny,
topení a úprava sakristie

†Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com
IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, 731625968
FB: Farnost Bubeneč / IG: farnost_bubeneč
www.farnostbubeneč.cz